

Pilot żeglugi śródlądowej

315212

Inna nazwa zawodu: nie występują

Zadania i czynności

Każdy dowodzący statkiem morskim wpływającym do portu napotyka trudności wynikające z nieznanomości parametrów nawigacyjnych basenu, w którym statek ma się poruszać. Konsekwencją tego może być kolizja z innymi jednostkami pływającymi, z nabrzeżem portowym, „błądzenie” po nabrzeżu portowym (przypominać to może błądzenie w obcym mieście w celu znalezienia jakiejś ulicy) itp. Im większy jest statek, tym większe mogą się pojawiać trudności. Aby uniknąć tego rodzaju sytuacji korzysta się z usług pilota morskiego.

Do podstawowych obowiązków pilota należy służenie kapitanowi pilotowanego statku pomocą, radą i doświadczeniem w kierowaniu statkiem oraz znajomością warunków lokalnych i obowiązujących przepisów.

Pilotaż morski dzieli się na:

- trasowy: pilot prowadzi statek odpowiednim torem wodnym z redy w kierunku portu,
- portowy: pilot ułatwia przemieszczanie się statku po porcie i doprowadza go do odpowiedniego nabrzeża, gdzie ma nastąpić przeładunek.

Pilot musi więc najpierw dotrzeć do statku, który znajduje się na redzie w odległości kilku mil od portu. Do przewozu pilotów służą specjalnie przeznaczone lub przystosowane statki pilotowe (tzw. „pilotówki”). Każda jednostka pływająca zobowiązana jest do zapewnienia pilotowi bezpiecznego wejścia i zejścia ze statku (ustala to odpowiedni regulamin - drabinka pilotowa oraz jej wyposażenie muszą być zgodne z wymogami konwencji SOLAS). Także w myśl regulaminu - przy wchodzeniu pilotowi powinien asystować starszy marynarz. Od momentu wejścia na statek pilot pozostaje pod kierownictwem kapitana statku.

Zanim jednak pilot przystąpi do swoich czynności, musi zapoznać się z parametrami statku, jego właściwościami manewrowymi i sprawnością techniczną, a co za tym idzie dobrać właściwe holowniki i omówić z ich kierownikami (szyprami) przewidywany plan manewru oraz ramowy plan działania.

Pilotując statek z mostku kapitańskiego pozostaje cały czas w kontakcie z szyprami za pośrednictwem UKF, aż do momentu zakończenia manewrów. Czas wprowadzania pilotowania statku do nabrzeża portowego wynosić może od 1 do 7 godzin.

W zależności od długości stażu pracy pilot ma różne uprawnienia do samodzielnego pilotowania statków. W pierwszym roku pracy może on pilotować statki o długości całkowitej do 130 m., w drugim roku - statki o długości do 170 m., w trzecim - do 200 m., po trzecim roku statki długości powyżej 200 metrów. Uprawnień do samodzielnego pilotowania zbiornikowców i innych statków przeznaczonych do przewozu ładunków niebezpiecznych o długości całkowitej powyżej 200 m lub zanurzeniu powyżej 13 m nabywa pilot po czwartym roku pracy i po ukończeniu kursu manewrowania dużymi

statkami na modelach pływających - redukcyjnych.

Zawód pilota wymaga nieustannego kształcenia i zdobywania wiedzy w swojej dziedzinie. Co pięć lat przeprowadzany jest sprawdzian kwalifikacji i aktualności wiedzy w zakresie wykonywanych obowiązków (negatywny wynik sprawdzianu powoduje konieczność ponownego złożenia egzaminu kwalifikacyjnego).

Charakteryzowana profesja należy do tej grupy zawodów, w których dłuższa przerwa w czynności zawodowej niesie za sobą konieczność poddania się sprawdzianowi kwalifikacyjnemu. Zmiana akwenu, na którym pilot wykonuje swoje usługi, bądź powrót do obowiązków pilota po przerwie trwającej ponad 9 miesięcy może nastąpić po odbyciu praktyki w nowych warunkach, pod nadzorem pilotów wyznaczonych przez szefa portu.